

SKLEPI

SKLEP SVETA (EU) 2016/1780

z dne 29. septembra 2016

o stališču, ki se v imenu Evropske unije sprejme v skupnem odboru, ustanovljenem v skladu s Sporazumom med Evropsko unijo in Gruzijo o poenostavitvi izdajanja vizumov, glede sprejetja skupnih smernic za izvajanje tega sporazuma

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti točke (a) člena 77(2) v povezavi s členom 218(9) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 12 Sporazuma med Evropsko unijo in Gruzijo o poenostavitvi izdajanja vizumov za kratkoročno bivanje ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: Sporazum) je bil ustanovljen skupni odbor (v nadaljnjem besedilu: skupni odbor). Ta člen določa, da bi moral skupni odbor predvsem spremljati izvajanje Sporazuma.
- (2) V Uredbi (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ so določeni postopki in pogoji za izdajo vizumov za tranzit čez ozemlje držav članic ali za načrtovano bivanje na njihovem ozemlju, ki ne presega 90 dni v katerem koli 180-dnevem obdobju.
- (3) Skupne smernice so potrebne, da se zagotovi popolnoma usklajeno izvajanje Sporazuma v diplomatskih in konzularnih predstavništvih držav članic ter razjasni razmerje med določbami Sporazuma in zakonodajnimi določbami pogodbenic Sporazuma, ki se še naprej uporabljajo za vizumska vprašanja, ki jih Sporazum ne zajema.
- (4) Primerno je določiti stališče, ki se v imenu Unije zavzame v skupnem odboru glede sprejetja skupnih smernic za izvajanje Sporazuma.
- (5) Ta sklep predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerem Združeno kraljestvo ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES ⁽³⁾. Združeno kraljestvo torej ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanj ni zavezujoč in se v njem ne uporablja.
- (6) Ta sklep predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerem Irska ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES ⁽⁴⁾. Irska torej ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanj ni zavezujoč in se v njej ne uporablja.

⁽¹⁾ UL L 52, 25.2.2011, str. 34.

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) (UL L 243, 15.9.2009, str. 1).

⁽³⁾ Sklep Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 131, 1.6.2000, str. 43).

⁽⁴⁾ Sklep Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 64, 7.3.2002, str. 20).

- (7) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanje ni zavezujoč in se v njej ne uporablja –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Stališče, ki se v imenu Evropske unije zavzame v skupnem odboru, ustanovljenem v skladu s členom 12 Sporazuma med Evropsko unijo in Gruzijo o poenostavitvi izdajanja vizumov, glede sprejetja skupnih smernic za izvajanje tega sporazuma, temelji na osnutku sklepa skupnega odbora, ki je priložen temu sklepu.

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Bruslju, 29. septembra 2016

Za Svet
Predsednik
P. ŽIGA

OSNUTEK

**SKLEPA št. .../... SKUPNEGA ODBORA, USTANOVLJENEGA V SKLADU S SPORAZUMOM MED
EVROPSKO UNIJO IN GRUZIJO O POENOSTAVITVI IZDAJANJA VIZUMOV****z dne ...****glede sprejetja skupnih smernic za izvajanje tega sporazuma**

SKUPNI ODBOR JE –

ob upoštevanju Sporazuma med Evropsko unijo in Gruzijo o poenostavitvi izdajanja vizumov ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: Sporazum) in zlasti člena 12 Sporazuma,

ob upoštevanju, da je Sporazum začel veljati 1. marca 2011 –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Skupne smernice za izvajanje Sporazuma med Evropsko unijo in Gruzijo o poenostavitvi izdajanja vizumov so določene v Prilogi k temu sklepu.

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V/na ...

*Za Evropsko unijo**Za Gruzijo*

⁽¹⁾ UL L 52, 25.2.2011, str. 34.

PRILOGA

SKUPNE SMERNICE ZA IZVAJANJE SPORAZUMA MED EVROPSKO UNIJO IN GRUZIJO O POENOSTAVITVI
IZDAJANJA VIZUMOV

Namen Sporazuma med Evropsko unijo in Gruzijo o poenostavitvi izdajanja vizumov (v nadaljnjem besedilu: Sporazum), ki je začel veljati 1. marca 2011, je poenostaviti postopke za izdajanje vizumov za načrtovano bivanje državljanom Gruzije za največ 90 dni v obdobju 180 dni, in sicer na podlagi vzajemnosti.

Sporazum na podlagi vzajemnosti določa pravno zavezujoče pravice in obveznosti, da se poenostavijo postopki za izdajanje vizumov državljanom Gruzije.

Namen teh smernic, ki jih sprejme skupni odbor, ustanovljen v skladu s členom 12 Sporazuma (v nadaljnjem besedilu: skupni odbor), je zagotoviti, da diplomatska in konzularna predstavništva držav članic Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: države članice) usklajeno izvajajo Sporazum. Te smernice niso del Sporazuma in zato niso pravno zavezujoče. Vendar je zelo priporočljivo, da jih diplomatsko in konzularno osebje pri izvajanju Sporazuma dosledno upošteva.

Te smernice se bodo v okviru skupnega odbora posodabljale glede na izkušnje, pridobljene z izvajanjem Sporazuma.

Za zagotovitev trajnega in usklajenega izvajanja Sporazuma ter v skladu s poslovníkom skupnega odbora za poenostavitev vizumskih postopkov sta se pogodbenici za obravnavo nujnih zadev dogovorili o vzpostavitvi neuradnih stikov izven uradnih sestankov skupnega odbora. Podrobna poročila o teh zadevah in neuradnih stikih bodo predložena na naslednjem sestanku skupnega odbora za poenostavitev vizumskih postopkov.

I. SPLOŠNA VPRAŠANJA

1.1 Namen in področje uporabe

Člen 1(1) Sporazuma določa:

„1. Namen tega sporazuma je poenostaviti izdajanje vizumov državljanom Gruzije za načrtovano bivanje za največ 90 dni v obdobju 180 dni.“.

Sporazum velja za vse državljane Gruzije, ki zaprosijo za vizum za kratkoročno bivanje, ne glede na državo, v kateri prebivajo.

Sporazum ne velja za osebe brez državljanstva, ki imajo dovoljenje za prebivanje, ki ga izda Gruzija. Za to kategorijo oseb veljajo pravila vizumskega pravnega reda Unije.

Člen 1(2) Sporazuma določa:

„2. Če bo Gruzija ponovno uvedla vizumsko obveznost za državljane vseh držav članic ali določene kategorije državljanov vseh držav članic, se bodo enake poenostavitve, dodeljene po tem sporazumu državljanom Gruzije, na podlagi vzajemnosti samodejno uporabljale za zadevne državljane Unije.“.

Od 1. junija 2006 so vsi državljani Unije in osebe brez državljanstva, ki imajo dovoljenje za prebivanje, ki ga izda država članica, izvzeti iz vizumske obveznosti, kadar potujejo v Gruzijo za obdobje do 90 dni v obdobju 180 dni ali so v tranzitu preko ozemlja Gruzije.

Da bi se izognili diskriminatorni obravnavi državljanov ene ali več držav članic ali nekaterih kategorij teh državljanov s strani Gruzije, je Unija v izjavi, priloženi Sporazumu, naznanila, da bo začasno prenehala izvajati Sporazum, če bo Gruzija ponovno uvedla vizumsko obveznost za državljane ene ali več držav članic ali za nekatere kategorije teh državljanov.

1.2 Področje uporabe Sporazuma

Člen 2 Sporazuma določa:

„1. Poenostavitve vizumskih postopkov, določene v tem sporazumu, se za državljane Gruzije uporabljajo samo, če ti niso izvzeti iz vizumske obveznosti z zakoni in drugimi predpisi Unije ali držav članic, s tem sporazumom ali drugimi mednarodnimi sporazumi.

2. Nacionalno pravo Gruzije ali držav članic ali pravo Unije se uporablja za zadeve, ki jih ta sporazum ne zajema, kot na primer zavrnitev izdaje vizuma, priznanje potnih listin, dokazila o zadostnih sredstvih za preživljanje ter zavrnitev vstopa in ukrepi izгона.“

Sporazum, brez poseganja v člen 10, ne vpliva na veljavna pravila o vizumskih obveznostih in izvzetjih iz teh obveznosti. Člen 4 Uredbe Sveta (ES) št. 539/2001 ⁽¹⁾ državam članicam na primer omogoča, da se med ostalimi kategorijami oseb iz vizumske obveznosti izvzamejo člani civilnega letalskega in ladijskega osebja. Od začetka učinkovanja pridružitve Švice in Lihtenštajna schengenskemu območju 13. decembra 2008 oziroma 7. marca 2011 se dovoljenja za prebivanje, ki jih izdaja Švica in Lihtenštajn, priznajo kot enakovredna schengenskim tranzitnim vizumom in vizumom za kratkoročno bivanje.

Uredba (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: Vizumski zakonik) se uporablja za vsa vprašanja, ki jih Sporazum ne zajema, kot so določitev schengenske države članice, pristojne za obravnavo vloge za izdajo vizuma, obrazložitev zavrnitve izdaje vizuma, pravica do pritožbe zoper negativno odločitev in splošna pravila o osebnem razgovoru s prosilcem za vizum. Poleg tega se schengenska pravila in po potrebi nacionalno pravo še naprej uporabljajo tudi za vprašanja, ki jih Sporazum ne zajema, kot so priznanje potnih listin, dokazila o zadostnih sredstvih za preživljanje, zavrnitev vstopa na ozemlje držav članic in ukrepi izгона. V zvezi s tem je treba zagotoviti točne informacije o teh vprašanjih ⁽³⁾.

Tudi če so pogoji iz Sporazuma izpolnjeni, prosilec za vizum na primer predloži dokumentarna dokazila o namenu potovanja za kategorije iz člena 4, se izdaja vizuma še vedno lahko zavrne, če pogoji iz člena 6 Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ (v nadaljnjem besedilu: Zakonik o schengenskih mejah) niso izpolnjeni, tj. oseba nima veljavne potne listine, v schengenskem informacijskem sistemu (SIS) je bil razpisan ukrep, oseba predstavlja grožnjo javnemu redu, notranji varnosti itd.

Druge možnosti iz Vizumskega zakonika, ki omogočajo prožnost pri izdajanju vizumov, se uporabljajo še naprej. Vizumi za večkratni vstop za daljše obdobje veljavnosti (do pet let) se lahko na primer poleg kategorij oseb iz člena 5 Sporazuma izdajo tudi drugim kategorijam, če so izpolnjeni pogoji iz člen 24 Vizumskega zakonika. V enakem smislu se bodo še naprej uporabljale določbe člena 16(5) in (6) Vizumskega zakonika, ki omogočajo oprostitve ali zmanjšanje vizumske takse.

1.3 Vrste vizumov, ki spadajo na področje uporabe Sporazuma

V točki (d) člena 3 Sporazuma je „vizum“ opredeljen kot „dovoljenje, ki ga izda država članica za tranzit čez ozemlje držav članic ali načrtovano bivanje na ozemlju teh držav članic, ki ne presega 90 dni v katerem koli obdobju 180 dni od datuma prvega vstopa na ozemlje držav članic“.

Poenostavitve, ki jih določa Sporazum, veljajo za enotne vizume in vizume z omejeno ozemeljsko veljavnostjo, izdane za namene tranzita ali kratkoročnega bivanja.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 539/2001 z dne 15. marca 2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve (UL L 81, 21.3.2001, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) (UL L 243, 15.9.2009, str. 1).

⁽³⁾ Glej tudi točko 1.7.

⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL L 77, 23.3.2016, str. 1).

1.4 Izračun trajanja bivanja, dovoljenega z vizumom, in zlasti odgovor na vprašanje, kako določiti šestmesečni rok

Z Uredbo (EU) št. 610/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ je bil na novo opredeljen pojem kratkoročnega bivanja. Trenutna opredelitev kratkoročnega bivanja se glasi: „ki ni daljše od 90 dni v katerem koli obdobju 180 dni, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 180-dnevnom obdobju“. Ta opredelitev je začela veljati 18. oktobra 2013 in je vključena v Zakoniku o schengenskih mejah.

Za dan vstopa se bo pri izračunu uporabil prvi dan bivanja na ozemlju držav članic, za dan izstopa pa zadnji dan bivanja na ozemlju držav članic. Pojem „kateri koli“ se nanaša na „gibljivo“ 180-dnevno referenčno obdobje, ki upošteva vsak dan bivanja v obdobju zadnjih 180 dni, da se preveri, ali je zahteva v zvezi z 90 dni v 180-dnevnom obdobju še vedno izpolnjena. To pomeni, da odsotnost v neprekinjenem obdobju 90 dni omogoča novo bivanje do 90 dni.

Primer izračuna bivanja na podlagi sedanje opredelitve:

Oseba z vizumom za večkratni vstop za obdobje enega leta (od 18. aprila 2010 do 18. aprila 2011) prvič vstopi v državo 19. aprila 2010 in ostane tri dni. Ta oseba nato ponovno vstopi 18. junija 2010 in ostane 86 dni. Kakšno je stanje na posamezne datume? Kdaj bo ta oseba imela možnost, da znova vstopi?

Na dan 11. septembra 2010: v zadnjih 180 dneh (od 16. marca 2010 do 11. septembra 2010) je oseba v državi bivala tri dni (od 19. aprila 2010 do 21. aprila 2010) plus 86 dni (od 18. junija 2010 do 11. septembra 2010) = 89 dni = dovoljeno obdobje ni bilo prekoračeno. Oseba lahko v državi ostane še največ en dan.

Na dan 16. oktobra 2010: oseba lahko vstopi in ostane dodatne tri dni (16. oktobra 2010 postane bivanje na dan 19. aprila 2010 brezpredmetno (ne spada več v obdobje 180 dni); 17. oktobra 2010 postane bivanje na dan 20. aprila 2010 brezpredmetno (ne spada več v obdobje 180 dni) itd.).

Na dan 15. decembra 2010: oseba lahko vstopi in ostane dodatnih 86 dni (15. decembra 2010 postane bivanje na dan 18. junija 2010 brezpredmetno (ne spada več v obdobje 180 dni); 16. decembra 2010 postane bivanje na dan 19. junija 2010 brezpredmetno itd.).

1.5 Stanje v zvezi z državami članicami, ki so se Uniji pridružile v letih 2004 in 2007 ter ki še niso v celoti vključene v schengensko območje, državami članicami, ki ne sodelujejo pri skupni vizumski politiki Unije, in pridruženimi državami

Samo Bolgarija, Ciper, Hrvaška in Romunija še ne izvajajo schengenskega pravnega reda v celoti. Te države bodo še naprej izdajale nacionalne vizume z veljavnostjo, omejeno na njihovo nacionalno ozemlje. Ko bodo te države članice izvajale schengenski pravni red v celoti, bodo še naprej uporabljale Sporazum.

Nacionalna zakonodaja se še naprej uporablja za vsa vprašanja, ki jih Sporazum ne zajema, do datuma polnega izvajanja schengenskega pravnega reda s strani teh držav članic. Od tega datuma se schengenska pravila in/ali nacionalna zakonodaja uporabljajo za vprašanja ki niso zajeta s Sporazumom.

Bolgarija, Ciper, Hrvaška in Romunija lahko priznajo dovoljenja za prebivanje, vizume D in vizume za kratkoročno bivanje, ki so jih izdale schengenske države članice in pridružene države za kratkoročna bivanja na njihovem ozemlju ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 610/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o spremembi Uredbe (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah), Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma, uredb Sveta (ES) št. 1683/95 in (ES) št. 539/2001 ter uredb (ES) št. 767/2008 in (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 182, 29.6.2013, str. 1).

⁽²⁾ Sklep št. 565/2014/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o uvedbi poenostavljenega režima nadzora oseb na zunanjih mejah, ki temelji na tem, da Bolgarija, Hrvaška, Ciper in Romunija enostransko priznajo nekatere listine kot enakovredne svojim nacionalnim vizumom za tranzit čez svoje ozemlje ali predvideno bivanje na svojem ozemlju, ki ne presega 90 dni v katerem koli 180-dnevnom obdobju, ter o razveljavitvi odločb št. 895/2006/ES in št. 582/2008/ES (UL L 157, 27.5.2014, str. 23).

V skladu s členom 21 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na njihovih skupnih mejah ⁽¹⁾ morajo vse schengenske države članice priznati vizume za dolgoročno bivanje in dovoljenja za prebivanje, ki jih izda katera koli od njih, kot veljavne listine za kratkoročno bivanje na svojih ozemljih. Schengenske države članice sprejemajo dovoljenja za prebivanje, vizume D in vizume za kratkoročno bivanje pridruženih držav za vstop in kratkoročno bivanje ter obratno.

Sporazum se ne uporablja za Dansko, Irsko in Združeno kraljestvo, vendar vsebuje skupne izjave, da bi bilo zaželeno, da bi te države članice sklenile dvostranske sporazume o poenostavitvi vizumskih postopkov z Gruzijo.

Čeprav so Islandija, Lihtenštajn, Norveška in Švica pridružene schengenske države, jih Sporazum ne zajema.

1.6 Sporazum in dvostranski sporazumi

Člen 13 Sporazuma določa:

„Od začetka veljavnosti ima ta sporazum prednost pred določbami vseh dvostranskih ali večstranskih sporazumov ali dogovorov, ki so bili sklenjeni med posamezno državo članico in Gruzijo, če določbe slednjih sporazumov ali dogovorov zadevajo vprašanja, obravnavana v tem sporazumu.“.

Z datumom začetka veljavnosti Sporazuma so se prenehale uporabljati določbe iz veljavnih dvostranskih sporazumov med državami članicami in Gruzijo o vprašanjih, obravnavanih v Sporazumu. V skladu s pravom Unije morajo države članice sprejeti potrebne ukrepe za odpravo neskladnosti med njihovimi dvostranskimi sporazumi in Sporazumom.

Če je država članica sklenila dvostranski sporazum ali dogovor z Gruzijo o vprašanjih, ki jih Sporazum ne zajema, na primer o izvzetju iz vizumske obveznosti za imetnike službenih potnih listov, se to izvzetje še naprej uporablja tudi po začetku veljavnosti Sporazuma.

Naslednje države članice imajo z Gruzijo sklenjene dvostranske sporazume, ki določajo izvzetje iz vizumske obveznosti za imetnike službenih potnih listov: Bolgarija, Ciper, Latvija, Madžarska, Romunija in Slovaška.

Izvzetje iz vizumske obveznosti za imetnike službenih potnih listov, ki ga odobri država članica, velja samo za potovanje po ozemlju te države članice in ne za potovanje v druge schengenske države članice.

1.7 Skupna izjava o uskladitvi podatkov o postopkih za izdajo vizuma za kratkoročno bivanje in dokumentih, ki jih je treba predložiti s prošnjo za izdajo vizuma za kratkoročno bivanje

Sporazumu je priložena skupna izjava, ki se nanaša na zavezo pogodbenic, da državljanom Gruzije zagotovita usklajene in enotne informacije o dostopu do diplomatskih in konzularnih predstavništev držav članic ter o postopkih in pogojih za prošnje za izdajo vizuma ter o veljavnosti izdanih vizumov. Te informacije so na voljo na spletišču delegacije Evropske unije v Gruziji: http://www.eeas.europa.eu/delegations/georgia/travel_eu/visa/index_en.htm.

Člen 47 Vizumskega zakonika določa, da morajo centralni organi in konzulati držav članic širši javnosti zagotoviti vse ustrezne informacije v zvezi z vlogo za izdajo vizuma.

Diplomatska in konzularna predstavništva držav članic so pozvana, da te informacije posredujejo javnosti (na oglasnih deskah konzulatov, letakih, spletiščih itd.), skupaj z njimi pa tudi natančne informacije o pogojih za izdajo vizumov, zastopanosti držav članic v Gruziji in njihovem seznamu glede zahtevanih dokazil.

⁽¹⁾ UL L 239, 22.9.2000, str. 19.

1.8 Informacije, ki jih zagotovijo gruzijski organi o Sporazumu

Da bi bili državljani Gruzije pravilno obveščeni o prednostih Sporazuma in o diplomatskih in konzularnih predstavništvih držav članic, kjer se lahko vložijo vloge za izdajo vizuma, je ministrstvo za zunanje zadeve Gruzije ustvarilo posebno povezavo, kjer so te informacije na voljo. Naslov spletne strani:

http://mfa.gov.ge/index.php?lang_id=GEO&sec_id=95&info_id=13448.

II. POSEBNE DOLOČBE

2.1 Pravila, ki se uporabljajo za vse prosilce za vizum

Opozoriti je treba, da se spodaj navedene poenostavitve glede vizumske takse, trajanja postopkov za obravnavo prošelj za izdajo vizuma in podaljšanja vizuma v izrednih okoliščinah uporabljajo za vse prosilce za vizum, vključno s turisti.

2.1.1 Vizumska taksa

Prvi pododstavek člena 6(1) Sporazuma določa:

„1. Taksa za obravnavanje prošelj državljanov Gruzije za izdajo vizuma znaša 35 EUR.“

V skladu s členom 6(1) Sporazuma znaša taksa za obravnavo prošnje za izdajo vizuma 35 EUR. Ta taksa se uporablja za vse gruzijske prosilce za vizum (vključno s turisti) in zadeva vizume za kratkoročno bivanje, ne glede na število vstopov.

Člen 6(2) Sporazuma določa:

„2. Kadar države članice sodelujejo z zunanjim ponudnikom storitev, se lahko zaračuna dodatna storitev. Pristojbina za storitve je sorazmerna s stroški, ki jih ima zunanji ponudnik storitev pri opravljanju svojih storitev, in ne presega 30 EUR. Država(-e) članica(-e) ohrani(-jo) možnost za vse prosilce, da vloge predložijo neposredno na svojih konzulatih.“

Kar zadeva podrobnosti sodelovanja z zunanjimi ponudniki storitev, člen 43 Vizumskega zakonika določa podrobne informacije v zvezi z njihovimi nalogami.

Člen 6(3) Sporazuma določa:

„3. Oprostitev taks za obravnavanje prošelj za izdajo vizuma veljajo za naslednje kategorije državljanov:

(a) upokojenci;“ (Opomba: Prosilci za vizum iz te kategorije morajo za oprostitev plačila taks predložiti dokazila o statusu upokojenca. Oprostitev plačila taks ni upravičena v primerih, kadar je namen potovanja opravljanje plačanega dela.);

„(b) otroci, mlajši od 12 let;“ (Opomba: Prosilci za vizum iz te kategorije morajo za oprostitev plačila taks predložiti dokazila, ki potrjujejo njihovo starost.);

„(c) člani nacionalnih in regionalnih vlad ter ustavnih in vrhovnih sodišč, če niso izvzeti iz vizumske obveznosti s tem sporazumom;“ (Opomba: Prosilci za vizum iz te kategorije morajo za oprostitev plačila taks predložiti dokazila gruzijskih organov, ki potrjujejo njihovo funkcijo.)

„(d) invalidi in po potrebi osebe, ki jih spremljajo;“ (Opomba: Prosilci za vizum iz te kategorije morajo za oprostitev plačila taks predložiti dokazila, da oba prosilca za vizum spadata v to kategorijo.)

Prosilci za vizum iz te kategorije morajo za oprostitev plačila taks predložiti „gruzijsko potrdilo o invalidnosti“ (prve ali druge kategorije), ki ga izda gruzijsko ministrstvo za zdravje, delo in socialne zadeve, ali potrdilo, ki ga izdajo javne ali zasebne bolnišnice ali klinike. Kadar je invalidnost prosilcev za vizum očitna (slepe osebe, manjkajoča noga), je sprejemljivo vizualno priznanje na konzularnem predstavništvu. Načeloma se od oseb, ki spremljajo invalide, ne zahtevajo dodatni dokumenti.

V utemeljenih primerih lahko vlogo za vizum vloži zastopnik ali skrbnik invalidne osebe.

- „(e) bližnji sorodniki – zakonec, otroci (vključno s posvojenimi), starši (vključno s skrbniki), stari starši ali vnuki, ki so na obisku pri državljanih Gruzije, ki zakonito prebivajo na ozemlju držav članic;“

Točka (e) člena 6(3) Sporazuma ureja položaj gruzijskih bližnjih sorodnikov, ki potujejo v države članice, da bi obiskali državljane Gruzije, ki zakonito prebivajo na ozemlju držav članic.

- „(f) člani uradnih delegacij, ki v skladu z uradnim povabilom, naslovljenim na Gruzijo, sodelujejo na srečanjih, posvetovanjih, pogajanjih ali programih izmenjav ter na prireditvah, ki jih na ozemlju držav članic pripravijo medvladne organizacije;
- (g) učenci, dijaki, študenti, podiplomski študenti in spremljajoči učitelji, ki potujejo zaradi študija ali strokovnega izobraževanja, vključno s programi izmenjav in drugimi šolskimi dejavnostmi;
- (h) novinarji in akreditirane osebe, ki jim pri tem delu pomagajo;“ (Opomba: Prosilci za vizum iz te kategorije morajo za oprostitev plačila taks predložiti dokazila, ki potrjujejo, da so člani strokovnih novinarskih ali medijskih organizacij.);
- „(i) udeleženci mednarodnih športnih prireditev in osebe, ki jih spremljajo v strokovni ekipi;“ (Opomba: Navijači se ne bodo obravnavali kot spremljevalno osebje.);
- „(j) predstavniki organizacij civilne družbe, kadar potujejo zaradi strokovnega izobraževanja, seminarjev, konferenc, tudi v okviru programov izmenjav;
- (k) udeleženci znanstvenih, kulturnih ali umetniških dejavnosti, vključno z univerzitetnimi in drugimi programi izmenjav;
- (l) osebe, ki so predložile dokazila o nujnosti svojega potovanja iz humanitarnih razlogov, vključno zaradi prejema nujnega zdravljenja, in oseba, ki takšno osebo spremlja, ali zaradi udeležbe na pogrebu bližnjega sorodnika ali zaradi obiska bližnjega sorodnika, ki je hudo bolan.“

Zgoraj navedene kategorije oseb so oproščene plačila takse. Poleg tega je oprostitev plačila takse določena tudi v členu 16(4) Vizumskega zakonika.

Člen 16(6) Vizumskega zakonika določa: „V posameznih primerih se znesek vizumske takse, ki se zaračuna, lahko oprosti ali zniža, kadar ta ukrep pomaga spodbujati kulturne ali športne interese ter interese na področju zunanje politike, razvojne politike in na drugih področjih ključnega javnega pomena ali iz humanitarnih razlogov.“

Člen 16(7) Vizumskega zakonika določa, da se vizumska taksa zaračuna v eurih, v nacionalni valuti tretje države ali v valuti, ki se navadno uporablja v tretji državi, kjer je vloga oddana, in razen v primerih, kadar vloga ni dopustna ali kadar konzulat ni pristojen, ni vračljiva.

Kadar se vizumska taksa ne zaračuna v eurih, temveč v drugi valuti, se zaračunani znesek vizumske takse v tej valuti določi in redno prilagaja na podlagi referenčnega deviznega tečaja za euro, ki ga določi Evropska centralna banka. Zaračunani znesek se lahko zaokroži navzgor, konzulati pa v okviru schengenskega sodelovanja na lokalni ravni zagotovijo, da zaračunavajo podobne vizumske takse.

V izogib odstopanjem, ki bi lahko vodila k trgovanju z vizumi, bi morala diplomatska in konzularna predstavništva držav članic v Gruziji za vse gruzijske prosilce za vizum zagotoviti podobne vizumske takse, kadar se te zaračunajo v tuji valuti.

Gruzijски prosilci za vizum v skladu s členom 16(8) Vizumskega zakonika prejmejo potrdilo o plačani vizumski taksi.

2.1.2 Trajanje postopkov obravnavanja prošenj za izdajo vizuma

Člen 7 Sporazuma določa:

„1. Diplomatska in konzularna predstavništva držav članic sprejmejo odločitev na podlagi prošnje za izdajo vizuma v 10 koledarskih dneh od dneva prejema prošnje in dokumentov, potrebnih za izdajo vizuma.

2. Čas za sprejetje odločitve o prošnji za izdajo vizuma se lahko v posameznih primerih podaljša na do 30 koledarskih dni, zlasti kadar je potreben nadaljnji pregled prošnje.

3. Rok za sprejetje odločitve o prošnji za izdajo vizuma se lahko v nujnih primerih skrajša na dva delovna dneva ali manj.“.

Odločitev o prošnji za izdajo vizuma se načeloma sprejme v 10 koledarskih dneh od datuma vložitve prošnje za izdajo vizuma, ki je dopustna.

To obdobje se lahko podaljša na do 30 koledarskih dni, kadar je potreben nadaljnji pregled, na primer za posvetovanje s centralnimi organi.

Vsi ti roki začnejo teči šele takrat, ko je prošnja za izdajo vizuma popolna, tj. od datuma prejema prošnje za izdajo vizuma in dokazil.

Pri diplomatskih -in konzularnih predstavništvih držav članic, ki uporabljajo sistem naročanja, se obdobje pred naročenim obiskom ne šteje kot obdobje obravnave prošnje. V zvezi s tem vprašanjem in drugimi praktičnimi navodili za vložitev prošnje za izdajo vizuma se uporabljajo splošna pravila iz Vizumskega zakonika (člen 9). Kadar se od prosilca zahteva, da se naroči za termin obiska za vložitev prošnje za izdajo vizuma, se obisk praviloma izvrši v roku dveh tednov od datuma, ko je prosilec zaprosil za termin.

Pri naročanju na obisk bi bilo treba upoštevati morebitne nujne primere, na katere se sklicuje prosilec za vizum. Odločitev o krajšem času za sprejetje odločitve o prošnji za izdajo vizuma iz člena 7(3) Sporazuma sprejme konzularni uradnik.

V skladu s Priročnikom za obravnavo vlog za izdajo vizumov in spremembo izdanih vizumov (del 2, točka 3.2.2) bi bilo treba zmogljivosti konzulatov držav članic v Gruziji za obravnavanje vlog za izdajo vizumov prilagoditi tako, da bi se upošteval dvotedenski rok za naročanje iz Vizumskega zakonika, in sicer tudi v obdobjih večjega števila vloženih vlog.

V utemeljenih nujnih primerih (kadar prosilec za vizum iz razlogov, ki jih ni mogel predvideti, vloge za izdajo vizuma ni mogel vložiti prej) bi morali biti prosilci na obisk naročeni takoj (v skladu s členom 9(3) Vizumskega zakonika) ali pa bi jim bilo treba omogočiti neposreden dostop za vložitev vloge.

Poleg tega se lahko konzulat odloči za uvedbo „skrajšanega“ postopka za vložitev vlog za izdajo vizuma, da lahko sprejme vloge določenih kategorij prosilcev za vizum.

2.1.3 Podaljšanje vizuma v izrednih okoliščinah

Člen 9 Sporazuma določa:

„Obdobje veljavnosti izdanega vizuma in/ali bivanje za državljane Gruzije se podaljša, če je imetnik tega vizuma po mnenju pristojnega organa države članice predložil dokaze, da ozemlja države članice zaradi višje sile ali iz humanitarnih razlogov ni mogel zapustiti pred iztekom vizuma ali bivanja, dovoljenega na podlagi vizuma. Takšno podaljšanje je odobreno brezplačno.“.

V zvezi z možnostjo podaljšanja veljavnosti vizuma iz utemeljenih osebnih razlogov, ko imetnik vizuma nima možnosti, da bi ozemlje države članice zapustil do datuma, navedenega na vizumski nalepki, se uporabljajo določbe člena 33 Vizumskega zakonika, če so skladne s Sporazumom. Vendar se v skladu s Sporazumom vizum v primeru *višje sile ali humanitarnih razlogov* podaljša brezplačno.

2.2 Pravila, ki se uporabljajo za nekatere kategorije prosilcev za vizum

2.2.1 Dokumentarna dokazila o namenu potovanja

Za kategorije oseb, navedene v členu 4(1) Sporazuma, se zahtevajo samo navedena dokumentarna dokazila o namenu potovanja. Kot je navedeno v členu 4(3) Sporazuma, ni potrebna nobena druga utemeljitev, vabilo ali potrditev glede namena potovanja. Vendar pa to ne pomeni opustitve splošne zahteve glede osebne zglasitve za vložitev vloge za izdajo vizuma in dokazil o sredstvih za preživljanje, ki ostane nespremenjena.

Če v posameznih primerih obstajajo dvomi o verodostojnosti dokumenta, ki dokazuje namen potovanja, lahko veleposlanstvo/konzulat prosilca za vizum povabi na dodaten podroben razgovor, kjer ga je mogoče zaslišati o dejanskem namenu obiska ali njegovi nameri glede vrnitve (v skladu s členom 21(8) Vizumskega zakonika. V takšnih posameznih primerih lahko dodatne dokumente predloži prosilec za vizum oziroma jih izjemoma zahteva konzularni uradnik. Skupni odbor bo pozorno spremljal to vprašanje.

Za kategorije oseb, ki niso navedene v členu 4(1) Sporazuma (na primer turisti), se še naprej uporabljajo splošna pravila glede dokumentacije, ki dokazuje namen potovanja. Enako velja za dokumente, ki zadevajo soglasje staršev za potovanja za otroke, mlajše od 18 let.

Za vprašanja, ki jih ta sporazum ne zajema, kot so priznanje potnih listin ter dokazila o vrnitvi in zadostnih sredstvih za preživljanje, se uporabljajo schengenska pravila in nacionalno pravo.

Načeloma se original prošnje, potrdila, dokumenta ali pisma iz člena 4(1) Sporazuma predloži skupaj s prošnjo za izdajo vizuma. Vendar lahko konzulat prošnjo za izdajo vizuma začne obravnavati na podlagi telefaksa ali kopije prošnje, potrdila, dokumenta ali pisma. Kljub temu lahko konzulat pri prvi prošnji zahteva originalni dokument, poleg tega pa ga zahteva v posameznih primerih, ko obstajajo dvomi.

Člen 4(1) Sporazuma določa:

„1. Za naslednje kategorije državljanov Gruzije za utemeljitev namena potovanja v drugo pogodbenico zadostujejo naslednji dokumenti:

- (a) za bližnje sorodnike – zakonca, otroke (vključno s posvojenimi), starše (vključno s skrbniki), stare starše in vnuke, ki so na obisku pri državljanih Gruzije, ki zakonito prebivajo na ozemlju držav članic:

— pisna prošnja osebe, ki vabi;“

Točka (a) člena 4(1) Sporazuma ureja položaj gruzijskih bližnjih sorodnikov, ki potujejo v države članice, da bi obiskali državljane Gruzije, ki zakonito prebivajo na ozemlju držav članic. Ta olajšava ne velja za državljane Unije, ki živijo v Uniji in povabijo gruzijske sorodnike.

Pristojni organ mora dokazati verodostojnost podpisa osebe, ki vabi, v skladu z nacionalno zakonodajo države prebivališča.

Prav tako je treba dokazati zakonito prebivanje osebe, ki vabi, in sorodstveno vez; na primer skupaj s pisno prošnjo osebe, ki vabi, je treba predložiti kopije dokumentov, v katerih je pojasnjen status te osebe, kot je fotokopija dovoljenja za prebivanje in dokument, ki potrjuje sorodstvene vezi.

Ta določba se uporablja tudi za sorodnike osebja, zaposlenega na diplomatskih predstavništvih in konzulatih, ki potujejo z namenom obiska družine in ostanejo do 90 dni na ozemlju držav članic, razen potrebe po dokazilu o zakonitem prebivanju in sorodstvenih vezeh.

- „(b) za člane uradnih delegacij, ki v skladu z uradnim povabilom Gruziji sodelujejo na srečanjih, posvetovanjih, pogajanjih ali programih izmenjav ter na prireditvah, ki jih na ozemlju držav članic pripravijo medvladne organizacije:

— dopis gruzijskega organa, ki potrjuje, da je prosilec član navedene delegacije in potuje na ozemlje države članice z namenom sodelovanja na zgoraj navedenih prireditvah; dopisu je priložena kopija uradnega povabila;“.

Ime prosilca za vizo mora biti navedeno v dopisu, ki ga izda pristojni organ in potrjuje, da je oseba del delegacije in potuje na ozemlje druge pogodbenice z namenom sodelovanja na uradnem srečanju. Ni pa nujno, da je ime prosilca za vizo navedeno v uradnem vabilu k sodelovanju na srečanju, čeprav se to lahko zahteva v primeru, ko je uradno vabilo naslovljeno na posamezno osebo.

Ta določba se uporablja za člane uradnih delegacij ne glede na to, kakšen potni list (službeni ali običajni potni list) imajo.

„(c) za učence, dijake, študente, podiplomske študente in spremljajoče učitelje, ki potujejo zaradi študija ali strokovnega izobraževanja, vključno v okviru programov izmenjav in drugih šolskih dejavnosti:

— pisna prošnja ali potrdilo o vpisu univerze, visoke šole ali šole, ki vabi, dijaške ali študentske izkaznice ali potrdila o tečajih, ki jih bo oseba obiskovala;“

Študentska izkaznica se kot dokazilo o namenu potovanja sprejme le, če jo je izdala univerza, visoka šola ali šola, ki vabi in v kateri bo potekal študij ali strokovno izobraževanje.

„(d) za osebe, ki potujejo zaradi zdravljenja, in osebe, ki jih morajo spremljati:

— uradni dokument zdravstvene ustanove, ki potrjuje nujnost zdravstvene oskrbe v tej ustanovi in nujnost spremstva, ter dokazilo o zadostnih finančnih sredstvih za plačilo zdravljenja;“

Predloži se mora dokument zdravstvene ustanove, ki potrjuje tri elemente (nujnost zdravstvene oskrbe v tej ustanovi, nujnost spremstva in dokazilo o zadostnih finančnih sredstvih za plačilo zdravljenja).

„(e) za novinarje in akreditirane osebe, ki jim pri tem delu pomagajo:

— potrdilo ali drug dokument, ki ga izda strokovna organizacija in dokazuje, da je zadevna oseba kvalificiran novinar ali oseba, ki mu pomaga pri opravljanju tega dela, ter dokument, ki ga izda njegov delodajalec in navaja, da je namen potovanja opravljanje novinarskega dela ali pomoč pri tem delu;“

Ta kategorija ne zajema samostojnih novinarjev in njihovih pomočnikov.

Predložiti je treba potrdilo ali dokument, ki dokazuje, da je prosilec za vizo kvalificiran novinar ali akreditirana oseba, ki mu pomaga pri opravljanju tega dela, in originalni dokument, ki ga izda delodajalec te osebe in navaja, da je namen potovanja opravljanje novinarskega dela ali pomoč pri tem delu.

Trenutno v Gruziji ni strokovnih medijskih združenj, centrov, institucij, sindikatov ali drugih podobnih organizacij, ki bi zastopale interese skupine novinarjev ali akreditiranih oseb, ki jim pomagajo pri opravljanju tega dela, in ki bi lahko izdajale potrdila, ki dokazujejo, da je zadevna oseba kvalificiran novinar ali akreditirana oseba, ki mu pomaga pri opravljanju tega dela, na določenem področju. Dokler take organizacije ne bodo ustanovljene, lahko konzulati sprejmejo potrdilo delodajalca in novinarsko akreditacijo v eni od organizacij držav članic.

„(f) za udeležence mednarodnih športnih prireditev in osebe, ki jih spremljajo v strokovni ekipi:

— pisna prošnja organizacije, ki vabi, pristojnih organov, državnih športnih zvez ali nacionalnih olimpijskih komitejev držav članic;“

Seznam spremljevalnega osebja pri mednarodnih športnih prireditvah bo omejen na tiste, ki športnike spremljajo po poklicni dolžnosti: to so trenerji, maserji, menedžerji, zdravstveno osebje in vodje športnih klubov. Navijači se ne bodo obravnavali kot spremljevalno osebje.

„(g) za poslovneže in predstavnike poslovnih organizacij:

— pisna prošnja subjekta, ki vabi: pravne osebe ali podjetja, organizacije, urada ali podružnice take pravne osebe ali podjetja, državnih in lokalnih organov držav članic ali organizacijskih odborov ali trgovinskih in industrijskih sejmov, konferenc in simpozijev, ki potekajo na ozemljih držav članic; prošnjo potrdi registrska zbornica Gruzije;“

Nacionalna agencija za javni register izda dokument, ki potrjuje obstoj poslovnih organizacij.

„(h) za predstavnike svobodnih poklicev, ki sodelujejo na mednarodnih sejmih, konferencah, simpozijih, seminarjih ali drugih podobnih prireditvah na ozemlju držav članic:

— pisna prošnja organizacije, ki vabi, ki potrjuje, da zadevna oseba sodeluje na prireditvi;

(i) za predstavnike organizacij civilne družbe, kadar potujejo zaradi strokovnega izobraževanja, seminarjev, konferenc, tudi v okviru programov izmenjav:

— pisna prošnja, ki jo izda organizacija, ki vabi, potrditev, da oseba zastopa organizacijo civilne družbe, in potrdilo ustreznega registra o ustanovitvi take organizacije, ki ga izda državni organ v skladu z nacionalno zakonodajo;“

Predložiti je treba dokument organizacije civilne družbe, ki potrjuje, da prosilec za vizo zastopa to organizacijo.

Pristojni gruzijski državni organ, ki izda potrdilo o ustanovitvi organizacije civilne družbe, je nacionalna agencija za javni register.

Register, v katerem se registrirajo potrdila o ustanovitvi organizacij civilne družbe, je nacionalna agencija za javni register. Ministrstvo za pravosodje in nacionalna agencija za javni register sodelujeta z lokalnimi organi pri pripravi elektronske podatkovne zbirke nevladnih organizacij, ki bo po zaključku tega dela na voljo na spletišču ministrstva za pravosodje <https://enreg.reestri.gov.ge/main.php>.

Članov organizacij civilne družbe Sporazum ne zajema.

„(j) za udeležence znanstvenih, kulturnih ali umetniških dejavnosti, vključno z univerzitetnimi in drugimi programi izmenjav:

— pisna prošnja organizacije, ki vabi, za udeležbo pri dejavnostih;

(k) za voznike, ki opravljajo storitve mednarodnega prevoza blaga in oseb na ozemlja držav članic z vozili, ki so registrirana v Gruziji:

— pisna prošnja nacionalnega podjetja ali združenja prevoznikov Gruzije za mednarodni cestni prevoz z navedbo namena, trajanja in pogostosti potovanj;“

Trenutno sta v Gruziji dve nacionalni združenji prevoznikov Gruzije pristojni za zagotavljanje pisnih prošenj poklicnim voznikom: gruzijsko mednarodno združenje cestnih prevoznikov (GIRCA) in gruzijsko združenje prevoznikov potnikov po cesti (GACPR). Prevozniki, ki niso člani teh združenj, lahko predložijo prošnjo Agencije za kopenski promet, v okviru ministrstva za gospodarstvo in trajnostni razvoj Gruzije, v primeru znanih prevoznikov pa lahko konzulati sprejmejo pisno prošnjo gruzijskega prevoznika ali prevoznega podjetja, pri katerem je voznik zaposlen. V prošnji morajo biti navedeni namen, trajanje in pogostost potovanj.

„(l) za udeležence uradnih programov izmenjav, ki jih organizirajo pobratena mesta:

— pisna prošnja vodij uprave/županov teh mest ali občin;“

Vodja uprave/župan mesta ali drugega kraja, ki je pristojen za izdajo pisne prošnje, je vodja uprave/župan mesta, ki vabi, ali drugega kraja, kjer bo potekala dejavnost sodelovanja. Ta kategorija zajema le uradne dejavnosti sodelovanja.

„(m) za obisk vojaških in civilnih pokopališč:

— uradni dokument, ki potrjuje obstoj in ohranitev groba ter družinsko ali drugo razmerje med prosilcem in pokopanim.“

Sporazum ne določa, ali bi morali zgoraj navedeni uradni dokument izdati organi države, v kateri se pokopališče nahaja, ali organi države, v kateri prebiva oseba, ki želi obiskati to pokopališče. Moralo bi veljati, da lahko takšen uradni dokument izdajo pristojni organi obeh držav.

Predložiti je treba zgoraj navedeni uradni dokument, ki potrjuje obstoj in ohranitev groba ter družinsko ali drugo razmerje med prosilcem in pokopanim.

Sporazum ne uvaja novih pravil o odgovornosti za fizične ali pravne osebe, ki izdajajo pisne prošnje. V primeru izdaje lažnih pisnih prošenj se uporablja pravo Unije in / ali nacionalno pravo.

2.2.2 Izdajanje vizumov za večkratni vstop

Če mora prosilec za vizum pogosto potovati na ozemlje držav članic, se lahko vizumi za kratkoročno bivanje izdajo za več obiskov, pod pogojem, da ti obiski skupaj niso daljši od 90 dni v obdobju 180 dni.

Člen 5 Sporazuma določa:

„1. Diplomatska in konzularna predstavništva držav članic izdajo vizume za večkratni vstop z veljavnostjo do pet let za naslednje kategorije državljanov:

- (a) za zakonce, otroke (vključno s posvojenimi), ki so mlajši od 21 let ali vzdrževani, ali starše na obisku pri gruzijskih državljanih, ki zakonito prebivajo na ozemlju držav članic, z veljavnostjo, omejeno na obdobje veljavnosti njihovega dovoljenja za zakonito prebivanje;
- (b) za člane nacionalnih in regionalnih vlad ter ustavnega in vrhovnega sodišča, če s tem sporazumom niso izvzeti iz vizumske obveznosti, pri izvajanju njihovih nalog, z veljavnostjo, omejeno na njihov mandat, če je ta krajši od pet let;
- (c) za stalne člane uradnih delegacij, ki na podlagi uradnega povabila, naslovljenega na Gruzijo, redno sodelujejo na srečanjih, posvetovanjih, pogajanjih ali v programih izmenjav ter na prireditvah, ki jih na ozemlju držav članic pripravijo medvladne organizacije.“

Ob upoštevanju poklicnega statusa teh kategorij oseb ali njihovega družinskega razmerja z državljanom Gruzije, ki zakonito prebiva na ozemlju držav članic, je upravičeno, da se jim odobri vizum za večkratni vstop, ki velja do pet let ali je omejen na njihov mandat ali njihovo zakonito prebivanje, če sta krajša od pet let.

Osebe iz točke (a) člena 5(1) Sporazuma morajo predložiti dokazilo o zakonitem prebivanju osebe, ki vabi.

Za osebe iz točke (b) člena 5(1) Sporazuma bi bilo treba predložiti potrdilo o poklicnem statusu in trajanju njihovega mandata.

Ta določba se ne uporablja za osebe iz točke (b) člena 5(1) Sporazuma, če so s Sporazumom izvzete iz vizumske obveznosti, tj. če imajo diplomatski potni list.

Osebe iz točke (c) člena 5(1) Sporazuma morajo predložiti dokazilo o svojem stalnem statusu člana uradne delegacije in potrebi, da redno sodelujejo na srečanjih, posvetovanjih, pogajanjih ali programih izmenjav.

„2. Diplomatska in konzularna predstavništva držav članic izdajo vizume za večkratni vstop z veljavnostjo do enega leta za naslednje kategorije oseb pod pogoji, da so v prejšnjem letu pridobili najmanj en vizum, ga uporabljali v skladu z zakoni o vstopu in bivanju obiskane države članice ter da obstajajo razlogi za prošnjo za izdajo vizuma za večkratni vstop:

- (a) za člane uradnih delegacij, ki v skladu z uradnim povabilom redno sodelujejo na srečanjih, posvetovanjih, pogajanjih ali programih izmenjav ter na prireditvah, ki jih na ozemlju držav članic pripravijo medvladne organizacije;

- (b) za predstavnike organizacij civilne družbe, ki redno potujejo v države članice zaradi strokovnega izobraževanja, seminarjev, konferenc, tudi v okviru programov izmenjav;
- (c) za predstavnike svobodnih poklicev, ki sodelujejo na mednarodnih sejmih, konferencah, simpozijih, seminarjih ali drugih podobnih prireditvah in redno potujejo v države članice;
- (d) za udeležence znanstvenih, kulturnih ali umetniških dejavnosti, vključno z univerzitetnimi in drugimi programi izmenjav, ki redno potujejo v države članice;
- (e) za dijake, študente in podiplomske študente, ki redno potujejo zaradi študija ali strokovnega izobraževanja, tudi v okviru programov izmenjav;
- (f) za udeležence uradnih programov izmenjav, ki jih organizirajo pobratena mesta ali občine;
- (g) za osebe, ki morajo na redne obiske zaradi zdravljenja, in osebe, ki jih morajo spremljati;
- (h) za novinarje in akreditirane osebe, ki jim pri tem delu pomagajo;
- (i) za poslovneže in predstavnike poslovnih organizacij, ki redno potujejo v države članice;
- (j) za udeležence mednarodnih športnih prireditev in osebe, ki jih spremljajo v strokovni ekipi;
- (k) za voznike, ki opravljajo storitve mednarodnega prevoza blaga in oseb na ozemlja držav članic z vozili, ki so registrirana v Gruziji.

3. Diplomatska in konzularna predstavništva držav članic izdajo vizume za večkratni vstop z veljavnostjo najmanj dveh let in največ pet let za kategorije oseb iz odstavka 2 tega člena pod pogoji, da so v prejšnjih dveh letih uporabljali enoletni vizum za večkratni vstop v skladu z zakoni o vstopu in bivanju države članice gostiteljice ter da so razlogi za prošnjo za izdajo vizuma za večkratni vstop še vedno veljavni.

4. Skupno trajanje bivanja oseb iz odstavkov 1 do 3 tega člena na ozemljih držav članic ne sme biti daljše od 90 dni v obdobju 180 dni.“

Vizumi za večkratni vstop, veljavni za eno leto, se načeloma izdajo zgoraj navedenim kategorijam oseb, če je prosilec za vizum v prejšnjem letu (12 mesecev) pridobil najmanj en vizum in ga je uporabljal v skladu z zakoni, ki urejajo vstop na ozemlja obiskanih držav članic in bivanje v njih (na primer oseba obdobja ni prekoračila), ter če obstajajo razlogi, da zaprosi za izdajo vizuma za večkratni vstop. Če izdaja vizuma, veljavnega za eno leto, ni upravičena (če na primer program izmenjave traja manj kot eno leto ali če osebi ni treba potovati v celem letu), se veljavnost vizuma določi na manj kot eno leto, če so izpolnjene druge zahteve za izdajo vizuma.

Vizumi za večkratni vstop z veljavnostjo od dveh do petih let se izdajo kategorijam prosilcev za vizum iz člena 5(2) Sporazuma, če so v prejšnjih dveh letih (24 mesecev) vizuma za večkratni vstop z veljavnostjo enega leta uporabljale v skladu z zakoni, ki urejajo vstop na ozemlja obiskanih držav članic in bivanje v njih, ter če so razlogi za prošnjo za izdajo vizuma za večkratni vstop še vedno veljavni. Opozoriti je treba, da se vizum z veljavnostjo od dveh do petih let izda le, če sta bila prosilcu za vizum v prejšnjih dveh letih izdana dva vizuma z veljavnostjo vsaj enega leta ter če je ta oseba ta dva vizuma uporabljala v skladu z zakoni, ki urejajo vstop na ozemlja obiskanih držav članic in bivanje v njih. Diplomatska in konzularna predstavništva držav članic na podlagi presoje vsake vloge za izdajo vizuma odločijo o obdobju veljavnosti teh vizumov, tj. od dveh do petih let.

Kar zadeva opredelitev meril iz člena 5(2) Sporazuma: „pod pogoji ... da obstajajo razlogi za prošnjo za izdajo vizuma za večkratni vstop“, in člena 5(3) Sporazuma: „pod pogoji ... da so razlogi za prošnjo za izdajo vizuma za večkratni vstop še vedno veljavni“, se uporabljajo merila iz Vizumskega zakonika za izdajo vizumov za večkratni vstop. Tako mora oseba dokazati, da mora pogosto potovati v eno ali več držav članic, na primer iz poslovnih razlogov.

Vizuma za večkratni vstop ni treba izdati, če prosilec za vizum predhodno izdanega vizuma ni uporabljal.

2.2.3 Imetniki diplomatskih potnih listov

Člen 10 Sporazuma določa:

„1. Državljeni Gruzije, ki so imetniki veljavnih diplomatskih potnih listov, lahko vstopijo, zapustijo in so v tranzitu preko ozemelj držav članic brez vizumov.

2. Osebe iz odstavka 1 tega člena lahko bivajo na ozemlju držav članic do 90 dni v obdobju 180 dni.“

Sporazum ne zajema postopkov glede napotitve diplomatov v države članice. Uporablja se običajni akreditacijski postopek.

III. SODELOVANJE NA PODROČJU VARNOSTI DOKUMENTOV

V skupni izjavi, priloženi Sporazumu, pogodbenici soglašata, da bi moral skupni odbor, oceniti učinek ravni varnosti zadevnih potnih listin na delovanje Sporazuma. Zato sta se dogovorili, da se bosta redno obveščali o ukrepih, sprejetih za preprečevanje pridobivanja več potnih listin pod različnimi imeni, o razvoju tehničnih vidikov varnosti potnih listin in o postopku preverjanja identitete oseb ob izdaji potnih listin.

IV. STATISTIČNI PODATKI

Da se skupnemu odboru omogoči učinkovito spremljanje izvajanja Sporazuma, diplomatska in konzularna predstavništva držav članic vsakih šest mesecev Komisiji predložijo statistične podatke, ki so razčlenjeni po mesecih, in sicer zlasti v zvezi s:

- številom izdanih vizumov za večkratni vstop,
- številom brezplačno izdanih vizumov.

V. IZJAVA EVROPSKE UNIJE O POENOSTAVITVAH ZA DRUŽINSKE ČLANE

Čeprav Sporazum ne vsebuje pravno zavezujočih pravic in obveznosti za poenostavitev gibanja večjega števila državljanov Gruzije, ki so družinski člani državljanov Gruzije, ki zakonito prebivajo na ozemljih držav članic, je Unija seznanjena s predlogom Gruzije za širšo opredelitev pojma družinskih članov, ki bi morali biti upravičeni do poenostavitve vizumskih postopkov, pa tudi s pomenom, ki ga Gruzija pripisuje poenostavitvi gibanja te kategorije oseb.

Da bi se olajšala mobilnost večjega števila oseb, ki imajo družinske vezi (zlasti sestre, bratje in njihovi otroci) z državljani Gruzije, ki zakonito prebivajo na ozemljih držav članic, so konzularna predstavništva držav članic v izjavi, priloženi Sporazumu, pozvana, da v celoti izkoristijo obstoječe možnosti pravnega reda Unije za poenostavitev izdajanja vizumov tej kategoriji oseb, kar zlasti vključuje poenostavitev dokumentarnih dokazil, ki jih morajo predložiti prosilci, izvzetje iz plačila takse za obravnavo prošnje in po potrebi izdajanje vizumov za večkratni vstop.